

Milí bratia,

spravodaj č. 50 je príležitosťou pripomenúť si pilier našej spirituality, ktorým je odovzdanie sa Bohu. Myslí sa tým úplné, stopercentné odovzdanie sa. Náš zakladateľ Maurice v r. 2003 vo svojom prvom spravodaji napísal veľkými písmenami „MUSÍME NEUSTÁLE ODOVZDÁVAŤ SEBA A NAŠE POVOLANIA BOHU. IBA VTEDY, KEĎ SA ODOVZDÁME, MÔŽE NÁS BOH POUŽIŤ SPÔSOBOM, AKÝM CHCE. TOTO JE NAŠÍM NAPLNENÍM. ROBÍME PRÁCU, PRE KTORÚ SME BOLI STVORENÍ.“

Ak hovoríme Bohu „budem Ti slúžiť, budem Ťa nasledovať, modliť sa, šíriť evanjelium, poslúchať Ťa...“, môže v tom byť ešte kus našej snahy, našich myšlienok, nie je to nevyhnutne o odovzdaní kontroly nad každou časťou nášho života. Až keď si naplno uvedomíme, že naše úsilie nestačí a často skôr prekáža, môžeme sa mu naozaj odovzdať, t.j. celkom sa vzdať kontroly a svojich plánov, presadnúť si na miesto spolujazdca a (bez kibicovania) nechať šoférovať Pána. Konať tam, kde nás zavezie, prijať to, čo nám ukáže. Stotožniť sa do hĺbky so slovami "Buď vôľa tvoja". Len vtedy nás môže použiť spôsobom, akým chce. Pôjdeme na jeho energiu, nie na svoje chabé sily.

Jedna z dvoch našich kľúčových modlitieb sa volá Modlitba zverenia sa. Maurice zverenie sa chápal ako odovzdanie sa nás otcov Bohu. Druhá kľúčová modlitba je Modlitba pri vkladaní krúžkov do košíka a jej podstatou je odovzdanie našich najdrahších do Božích rúk.

Úplné odovzdanie si vyžaduje veľkú dôveru. Ježiš v známej novéne odovzdanosti hovorí pátrovi Dolindovi Ruotolovi z Neapola: „... jedine mne dôveruj, odpočiň si vo mne, úplne sa na mňa spoľahni ...Tisíc modlitieb nemá takú cenu ako tento jeden úkon odovzdanosti. Dobré si to zapamätaj. Neexistuje účinnejšia novéna než táto: „Ježišu, odovzdávam sa ti, ty sa o to postaraj!“

V r. 2001 som ešte nepoznal MO, hoci sme sa už na Hájkiku modlili ako muži. V máji som sa na pozvanie Modlitieb matiek zúčastnil na ich medzinárodnej konferencii v Portugalsku. Cestou tam som premýšľal, či to bol dobrý nápad. Bolo mi jasné, že mamy túžia, aby sa muži začali modliť MO, ale ja som už mal v otázke spirituality mužského spoločenstva jasno: musí to byť úplné odovzdanie. Zdalo sa mi, že som im to mal povedať hneď a nedávať im zbytočnú nádej. Moje pochybnosti rozptýlila Veronica Williams, ktorá v prvej vete svojho príhovoru povedala, že Modlitby matiek sú o úplnom odovzdaní sa. Ustrnul som od úžasu a začal som chápať, čo sa deje. Na druhý deň prehovoril náš zakladateľ Maurice Williams a bolo jasné, že idem do Modlitieb otcov.

Páter Dolindo hovoril, že jeho hnutie neprináša nič nové, čo by Cirkev nepoznala, akurát to, že odovzdanosť sa snažia žiť aj laici. Presne, hovoril som si, keď som to čítal. Novosť MO je možno v tom, že všetci muži so srdcom otca sú pozvaní k tejto spiritualite. Len tak môže dôjsť k obnove otcovstva, ktorú tento svet tak potrebuje. Ježišu, ty sa o to postaraj! Ivan

Dôvera v Boha dvíha dušu otca, muža

Modlím sa k Najsvätejšej Trojici, Panne Márii, svätcom a anjelom. Božie Slovo hovorí: Tí čo dôverujú v Boha dostávajú novú silu (Iz 40,31). Dôveruj v Bohu a On ti pomôže (Sir 2,6). 1. Čo znamená slovo dôveruje: Úplne verím v Boha, odovzdávam mu svoj život, verím že sa môžem spoľahnúť. 2. Čo je dôvera: je prameň radosti, je nádoba na čerpanie milosti, odovzdanie sa Bohu. 3. Čo robí dôvera: dáva silu vytrvať aj v najťažších situáciách života, uľahčuje kríž, dvíha utrápenú dušu, odstraňuje smútok, vlieva radosť, pokoj, útechu. 4. Čo robiť, keď máš niečo ťažké: s dôverou vyzývaj meno Ježiš (veľakrát), s dôverou sa odovzdaj do vôle Boha, bude ti omnoho ľahšie. Učí nás veľkej dôvere v moc Ducha Svätého. Sv. písmo a Pán Ježiš nás učia veľkej dôvere v moc P. Márie.

Aká je životná prax? Človek dôveruje sebe (mám to pod kontrolou), svojim skúsenostiam, peniazom, známosti, internetu. Máme dôverovať Bohu a P. Márii. V novom zákone cirkev žije zo sľubu vzkrieseného Pána Ježiša: Hľa, ja som s vami (Mt 28,20). Ak je to tak, veriaci sa nemusia ničoho báť. Ak aj teraz musia trpieť pre Ježiša, nakoniec zvíťazia nad diablom a všetkými jeho machináciami (pokušeniami).

Príklad života sv. Faustíny, nar. sa r. 1905 v Poľsku v Glogowiec. Pochádza z 10 detí. Je apoštolkou Božieho milosrdenstva. Významná mystička Cirkvi. Vlastným menom Helena Kowalská. Mala dobré srdce. Chcela vstúpiť do kláštora, rodičia jej to nedovolili. Keď mala 20 rokov, na zábave sa jej zjavil P. Ježiš a poslal ju do kláštora. V kláštore prežíva 13 rokov. Pracovala ako kuchárka, záhradníčka, vrátnička. Túžila sa stať veľkou sväticou. Bola veľmi obdarovaná. Mala zjavenie P. Ježiša, P. Márie a anjela strážcu. Prežila aj veľké utrpenie. Čo na nej môžeme obdivovať? Ohnivo milovala P. Ježiša, bola veľmi pokorná. Veľa sa modlila a postila. Bezhranične dôverovala Božiemu milosrdenstvu. Vedela mlčať. Mala veľkú lásku k Eucharistii. Napísala Denníček. Veľmi milovala P. Máriu, zomrela v roku 1938 v Krakove ako 33 ročná. Marián Libič

20. národné stretnutie Modlitieb otcov: 26.9. - 28.9. 2025, Badín

Téma: "A nermúťte sa, lebo radosť v Pánovi je vaša sila!" (Neh 8, 10)

120 účastníkov stretnutia v Badíne

Otec biskup Chovanec (piatok, 26.9.)

Sv. Kozma a Damián boli sťatí r. 303 za Diokleciánovho prenasledovania. Cirkev chce, aby sme si z nich vzali príklad. Svätci sú rôzni, ale spája ich láska k Bohu. Kozma a Damián boli dvojčičky. Narodili sa v bohatej kresťanskej rodine. Otca umučili. Matka Teodora ich dokázala príkladne vychovať. Spolu sa hrali, rástli, spolu študovali za lekárov. Neoženili sa, pretože chceli slúžiť slabým a chorým. Liečili telo i dušu, pracovali zadarmo. Jeden druhému žičili a preto rástli. Ich úspech vyvolal závisť a udanie. Viery sa nezriekli a tak zomreli. Čo si môžeme zobrať za príklad? Ich spoluprácu a nezištnosť. Do kolektívu, kde dobre funguje spolupráca, sa človek do práce teší. Keď sa vedia ľudia podržať, aj slabšie mužstvo dokáže poraziť silnejšie. V rodine by sme to tiež mali dokázať, aby rodina bola tím, aby tam bola spolupráca, aby sa tam členovia rodiny radi vracali. Prosme sv. Kozmu a Damiána, aby sa nám to podarilo. Čo sa nezištnosti týka, jediná hádka medzi Kozmom a Damiánom bola, keď jeden zobral od pacientky vajíčka, ktoré mu vnútila. Pamätajme na to, že peniaze sú potrebné, ale nesmú sa dostať na prvé miesto a ovládnuť naše srdce. To sa stalo Judášovi.

Rady dona Antona (piatok, 26.9.)

Dnes chce byť každý frajer a slávny, ale kto potom bude robiť? Ako môžem potom obstáť ako normálny chlap? Nemajte strach. Ježiš si vážil chlapov. Chlap je ten, kto vidí. Vie sa zbaviť ilúzií a vstúpiť do reality. Vie si uvedomiť svoje slabosti. Mal by mať iskru. Potrebujete iskru, aby sa život na Slovensku premenil na plameň. Niekedy tú iskru strácame. Prestávame si veriť. Stotník pod krížom mal úžasnú schopnosť pozorovať. Videl, počul a získal iskru, ktorú muž potrebuje, vedel, že sa musí zmeniť.

Plniť si povinnosti je ťažké. Každý chlap by mal vytvárať vzťahy. Niekedy máte problém ako sa porozprávať so synom alebo dcérou. Musím sa prekonať, ak sa mi do toho nechce. Slovo otca, povzbudenie, má veľkú silu, to je oheň, to je iskra. Berte slovo vážne. Môže zabiť alebo vzkriesiť. Vaše slovo znie úplne inak ako slovo ženy. Hlavnú úlohu nám dal Boh v slove. S reakciou na niečo náročné v rodine čakajte 3 minúty, potom má vaše slovo väčšiu váhu. Naše slová musia sedieť ako kameň do katedrály. Vzťahy idú cez slovo, ale aj cez objatie. Žene nejde o pravdu, ale o nehu a o úctu (my uznanie). Chlap musí byť nielen tvrdý, ale aj nežný a musí milovať. Je to ťažká úloha. Musím sa naučiť, ako byť náročný i nežný a ako vydržať ťažkosti a trepezlivo čakať. Stotník videl, počul aj vydržal. Sv. Pavol musel 8 rokov čakať, kým mohol evanjelizovať. Keď budeme zakladať svoju iskru na Bohu, budeme rásť. Pavol vedel, komu uveril a bol chlap na svojom mieste.

Bol by som rád, keby sme sa na Slovensku začali tešiť z úspechov druhých. Boh nás potom požehná. Ak budeme porovnávať a závidieť si, skončíme. Vaše stretnutie je dôležité - počúvajte sa, povzbudte sa, prajte si - toto nás zachráni. Mužní muži sa neboja prijať svoje slabosti. Ak sa raz rozhodnem nasledovať Krista, ja sa nemám čoho báť. "Keď som slabý, som silný". Otec prináša oheň nádeje, keď si prizná chybu.

Igor Král' (sobota, 27.9.)

Ježišova misia je priviesť nás k Otcovi. Otcovstvo má veľkú moc. Ponúkame obraz o Otcovi tomuto svetu. Snažme sa byť otcami podľa vzoru nebeského Otca. Znamená to, že máme milovať bezhranične, bezpodmienečne, verne, byť milosrdní, odpúšťajúci, trepezliví, veľkorysí, veľkodušní. Žijeme v ušomranej dobe. Zabúdame sa pozrieť na veci z druhej strane. Z kríža, ktorý pôsobí ťaživo, prišlo najväčšie požehnanie pre tento svet. Boh neláme palicu nad nami, ale vidí dobro a potenciál v nás a snaží sa, aby sme žili život v plnosti. Radosť vychádza z toho, akú mám skúsenosť s Bohom, kde mám Boha vo svojom živote, a ako hľadím na ťažkosti života - taktodovzdávam svedectvo ostatným. Boh má radosť zo svojich detí, aj keď ešte nie sú dokonalé. Pozerá na ne s nádejou.

Sv. Arnold Jansen založil misijný inštitút v Nemecku. Bol horliteľ za jednotu kresťanov, 65 000 ľudí si spravilo duchovné cvičenia v jeho domoch, rozvíjal médiá, cez ktoré sa dostával do domácností,

zapájal laikov, mal 430 kňazov, 550 sestier, založil dve sesterské kongregácie, viac ako 1000 bohoslovcov, čoho sa chytil, tomu sa darilo, cisár sa bol päťkrát pozrieť, čo sa to deje v jeho misijných domoch a to vraj bol Arnold nemastný-neslaný a nebol charizmatik. Málokto vidí toľko požehnaní a ovocia za svojho života. Ale málokto vie, že všetko vyrástlo v obete, utrpení a v tieni kríža. Prvá komunita sa mu rozpadla, kolegovia ho chceli zosadiť, Vatikán mu nechcel schváliť pravidlá, diecézni kňazi ho obviňovali, že kradne duchovné povolania, založil školy a vlastní učitelia sa ho chceli zbaviť, boli tam intrigy, zdravotné problémy. Ale vedel, že musí zostať verný svojej misii. Vedel, že čím väčšia je ťažkosť, tým väčšie bude požehnanie, že každé dobro má korene v utrpení a každá radosť pochádza z bolesti. Keď videl kríž, vedel, že príde veľkonočné ráno. Toto všetko vyplýva z toho, aký máme obraz o Bohu.

Sv. Pavol bol vo väzení - čo by sme my písali z väzenia? On napísal: "Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem, radujte sa!" (Flp 4,4). Je to recept proti úzkosti. Nehovorí o pocite. Radosť vyplýva z rozhodnutia, ktoré je zakotvené v dôvere, že Boh to má pod kontrolou. Pavol vie, že Boh má mocnú a zároveň láskavú ruku. Musíme Pána spoznávať takéhoto. Potrebujeme Izaiášovu skúsenosť. Keď zomrel kráľ Oziáš, Izaiáš mal obavy o národ a vtedy sa mu stalo, čo potreboval. Videl Pána na vysokom tróne a serafíni volali: "Svätý, svätý, svätý je Pán zástupov, celá zem je plná jeho slávy" (Iz 6,1-3). Spoznal, že Oziášov trón je prázdny, ale Boží trón je obsadený. Boh bol, je a bude. A keď sa Boh pýta, koho má poslať, Izaiáš zvolá "Tu som, pošli mňa!" Potrebujeme skúsenosť Jeremiáša, ktorý bol smutný a ufňukaný prorok, ale keď reflektuje svoje životné skúsenosti a vidí mocné činy Pánove, zrazu hovorí "Požehnaný je muž, ktorý dôveruje v Pána, Pán bude jeho nádejou ..." Aké dôležité je spoznať, kým Boh v skutočnosti je!

Nehemiáš vidí, že Boh všetko riadi, celý návrat zo zajatia a budovanie chrámu a Jeruzalema. Keď Izraeliti počuli, čo všetko Boh urobil, rozplakali sa. Zmocnila sa ich bázeň Božia. Docvaklo im, kto je Boh, spoznali ho. Nehemiáš im vtedy hovorí "Nermúťte sa, lebo radosť v Pánovi je vaša sila!"

Mali by sme si robiť zoznam, aké veci robí Boh v našom živote. Okrem spytovania svedomia by sme mali ďakovať a chváliť a zapisovať si vďaky do denníka. Keď príde ťažká chvíľa, otvorím si denník a uvidím, že mám mnoho dôvodov na radosť. Buďme zakorenení v dôvere a v nádeji kráčajme vpred a premieňajme tento svet.

Otec biskup Stolárik (sobota, 27.9.)

Milí otcovia, som za vás, otcov, vďačný a spolu s vami ďakujem za dar vášho otcovstva, ale zvlášť aj za to, že počúvate Ježišove slová a podľa nich formujete seba aj svoje rodiny a to najmä v týchto časoch, ktoré sa snažia oslabiť význam otcovstva, materstva, tohoto nádherného a krásneho poslania. Boh stvoril muža a ženu, ale realizuje sa to a chápe sa to tak? Počujeme ďalej Ježišove slovo, čo Boh stvoril, človek nech nerozdeľuje. A znova, berieme to ešte vážne? Záleží na každom človekovi, ako to bude uvádzať do života. Najmä keď sa jedná o verného otca manžela. (Počujeme:) Ty si verný? Dnes? Keď sa jedná o otca viacerých detí: Toľko detí? Možno práve preto je vaše svedectvo také dôležité a potrebné, aby vaše príklady oslovovali a povzbudzovali k pozitívnemu náhľadu na otcovstvo.

Spomeniem známy starozákonný príbeh Jozefa, ktorého bratia predali do Egypta. Jozef skúšal svojich bratov rôznymi spôsobmi, aby zistil, či sa zmenili. Skúšal ich čestnosť, keď im dal peniaze do vriec. Skúšal ich starostlivosť o druhých, keď ponechal Simeona vo väzení. Skúšal, či sú stále žiarliví, keď dal Benjamínovi päťnásobne viac, ako ostatným. Skúšal ich vernosť, keď bol Benjamín obvinený z krádeže pohára. Postavia sa za neho? Júda riskoval život, keď sa postavil a prehovoril k Jozefovi. Priznal vinu a sám sa ponúkol ako náhrada za najmladšieho brata. Vedel totiž veľmi dobre, že ak príde bez Benjamína, otec to neprežije. Radšej sa ponúkol on, pripravený prijať trest a obetovať sa. Aká zmena srdca!

Skúšky nám jednoducho môžu ukázať, čo je v našom vnútri. Tak teda dôverujme Pánovi ako Jozef, vediac, že On môže všetko obrátiť na dobré. Odporúčam vám len jedno, buďte takými otcami, akých

by ste vy chceli mať. To je vždycky najjednoduchšie pravidlo. A to aj vtedy, keď to možno vo vašom živote bolo náročné.

Ja osobne som vďačný, že ma Pán Boh povolal byť duchovným otcom a túto radostnú vďaku prajem a vyprosujem aj vám všetkým obdarovaným nádherným darom otcovstva a vašich rodín.

Regionálne stretnutie Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy, 14. 3. 2026. Téma : „Pokoje vám!“

Stretnutie sa uskutočnilo vo Zvolene vo farskej zasadačke pri kostole svätej Alžbety. Pozvanie prijalo 36 otcov / mužov. Zastúpené boli skupinky z Brezna, Lučenca, Pliešoviec, Jasenia, Svätého Antona, Krškán, Zvolena, Zvolenskej Slatiny a Levíc. Zvolená téma vyjadrovala to, po čom dnešný svet vo všeobecnosti a tiež väčšina ustarostených otcov rodín najviac túži. Na pozvánke na stretnutie dominoval obrázok schodov stúpajúcich ku krížu. Počas nášho života všetci denne namáhavo vystupujeme ku nemu. Ale nie preto, aby sme naň boli pribití. To už za nás Pán urobil. My k nemu stúpame preto, že tam ho bezpečne nájdeme – v obetovaní sa pre druhých, pre naše manželky, pre deti, ako aj v našich osobných a niekedy aj veľmi ťažkých krížoch. Vtedy je nám Pán určite najbližšie a láskavo sa nám prihovára tými istými slovami ako ustrašeným a sklamaným apoštolom: „Pokoje vám!“ To je prvá vec, ktorú potrebujeme, aby sme v našom duchovnom živote napredovali a zodpovedne pomáhali aj našim blízkym na ceste k Otcovi.

Pozvaným hosťom a súčasne prednášajúcim bol otec Lukáš Líška, farský vikár miestnej farnosti. Chlapcom odovzdal osobný pozdrav od otca biskupa Mariána Chovanca. Z jeho príhovoru vyberám zopár myšlienok: Naše stretnutie môžeme spojiť s radosťou, že sa stretáme tí, ktorí žijú síce osobný, ale v mnohom veľmi podobný život, že sa môžeme porozprávať, zdieľať. Kto ma lepšie pochopí ako ten, kto žije podobne ako ja – v prirodzenom, ale aj v duchovnom rozmere? Ako otcovia sa denne namáhame pre naše rodiny v práci, ale po nej nečaká vytúžený oddych a „pokoje“. Žijeme vzťahy, ktoré sú náročné a máme možno problém vieru hlbšie prežívať. Kristus prichádza k ustráchaným učeníkom za zatvorenými dverami. Nepoukazuje na ich zlyhanie, nevyčíta im ich strach, prináša pokoje. Vieme možno len veľmi povrchno povedať, z čoho mali strach.

Ale z čoho máme strach my, každý osobne? Aj my sa schovávame do seba, za „zatvorené dvere“ a prenasleduje nás strach z vlastných zlyhaní, strach o rodinnú ekonomiku, strach o nevládnutie našej telesnosti, strach o budúcnosť detí, o zamestnanie, strach o dieťa, ktoré už nežije vieru ... Ježiš ukazuje svoje rany. Má oslávne telo, ale dôkaz svojho utrpenia – rany – si ponechal. Sú totiž znakom jeho lásky a zápasu lásky o človeka. My zďaleka nie sme dokonalí, zlyhávame, zraňujeme seba a

často aj iných. Nebojme sa ukázať svetu svoje rany – nie sú znakmi slabosti, ale znakmi našej sily, znakmi našich zápasov.

Kristov pozdrav „Pokoj vám!“, nie je pozdrav zo slušnosti. Je to želanie, ktoré má učeníkov i nás vyliečiť zo strachov a sklamaní. Tento pokoj je uistením, že Kristus je so mnou a prežíva spolu so mnou to, kým som a aký som. Tento pokoj je znamením neustálej Božej prítomnosti v mojom živote. A je aj povzbudením vykročiť odvážne bez strachu do „nášho“ sveta a plniť poslanie, ktoré sme od Otca dostali ... Pripomenuli sme si, že to, čo nás a naše rodiny vedie k Otcovi, je jeho Slovo. Je to Slovo pre každého. Nemusíme z neho všetko chápať, všetkému porozumieť, ale môžeme si byť istí, že Boh nám vždy odkryje to, čo je pre nás, náš osobný život i životy našich blízkych potrebné. Jeho Slovo a žitie Slova je zárukou pokoja a skutočného bohatstva v našom živote. Biblia sa totiž podobá zlatej bani. Kto nie je ochotný kopať, nemá žiadnu šancu zbohatnúť. Karol a Peter

Regionálne stretnutie Sever v Oravskej Lesnej 19.3. 2026

Požehnaný čas! Ako už obvykle, stretnutie sme mali na svätého Jozefa, nášho patróna a veľkého otca, tiež veľkého prosebníka a tešiteľa, v krásnom kraji Orava. Pochádzam z tohto kraja a mal som vždy veľkú túžbu, aby sa Orava zapojila do MO. Posledné roky sa vyliala milosť a požehnanie a myslím si, že aj príhovory p. biskupa Vojtašáka, aby na Orave bolo veľa modliacich sa otcov. Toto stretnutie bolo plné, približne 100 otcov. Otcovia z Oravskej Lesnej to pripravili úžasne. Bolo tam cítiť duchovný premodlený podtón a Duch vanul celým stretnutím. Je tiež krásne vidieť mladých otcov zapálených do Modlitieb otcov, ktorí budú preberať štafetu a pokračovať.

Toto stretnutie nám ukázalo, ako je potrebné sa oddať spiritualite modlitieb a tiež nám dalo silu daru Ducha Svätého. Videl som tam aj víziu nášho zakladateľa Maurica, ktorého som obdivoval a cítil som úžasnú silu a dary Ježiša, ktoré dostával. Bolo úžasné chodiť s ním po Slovensku a aj po Čechách, hlavne pozorovať jeho silu a odhodlanie budovať niečo nové, čo sme nepoznali, ale túžili sme byť toho súčasťou.

Toto všetko sa mi ukazovalo na Orave v Oravskej Lesnej. Ako som už napísal, mali to krásne pripravené, aj agapé kde sme sa veľa zdieľali a bol problém sa rozlúčiť. Nakoniec sme dostali požehnanie a snažili sme sa to doniesť do našich rodín a domov. Prajem všetkým veľa Božieho požehnanie a darov Ducha Svätého, nech Vás milosť správa! Jaro

Regionálne stretnutie Západ v Trnave 25.4.2026

Na stretnutie do Trnavy som sa veľmi tešil. Hlavne na to, že stretnem ľudí rovnakého zmýšľania ako mám aj ja. Tešil som sa do Trnavy aj preto, lebo sa hovorí, že Trnava je malý Rím. Prišlo nás okolo 30 mužov, ktorí sa potrebovali znovu duchovne nabiť. To sa veľmi dobre podarilo duchovnému otcovi Martinovi Šalamonovi, ktorý veľmi krásne poňal Žalm 103,1-2 Rozprával o Dávidovi a bolo to veľmi trefné na túto dobu. Veľa vecí sa mužov dotýkalo až osobne a donútilo nás prehodnocovať svoj život. Dávid sa obrátil na svoju vlastnú dušu, nečaká, kým sa mu bude chcieť niečo urobiť, nečaká na dobrú náladu, alebo priaznivé podmienky. On sa vedome obracia na svoju dušu. Máme vedome viesť svoje vnútro. Ak nevediem svoju dušu, povedie ma v živote niečo úplne iné a my vieme čo. Únava, hnev, tlak, zlyhania, neúspechy. Muž, ktorý sa nestará o svoj duchovný život, ho skôr či neskôr začne strácať, tak ako sa stráca v deravom hrnci voda a spolu s ním sa začne strácať pokoj, svoj vnútorný alebo pokoj v rodine.

Muž rastie tým, že vedome koná. Aj tieto slová sa ma osobne dosť dotkli a naplnili ma. Uvedomil som si, že keď sa staráme o svoju dušu, dovedie nás to k Bohu a jeho milosrdenstvu. Máme ďakovať za všetko Bohu a byť vďační a nie sa len sťažovať. Takže budme vďační za všetko, čo máme. Manželky, deti, prácu, ale aj starosti a nepohodu. Keď budeme chváliť a ďakovať, budeme milosrdní a Boh nám bude žehnať. Uvedomme si, že Boh nám všetko dáva. Máme rodinu, prácu, zdravie, autá, domy, no nie každý má tieto veci. Takže budme vďační, lebo milosť je dar od Boha. Ďakujem všetkým mužom, čo boli v Trnave, aj otcovi Martinovi Šalamonovi. Bol to čas plný milostí, zdieľania a objatí. Ďakujem všetkým čo prišli a všetkým, čo nám toto stretnutie umožnili. Pali Kuruc a otec Martin, veľká vďaka od všetkých otcov. Amen modlitebník Dodo

Zúčastnil som sa na regionálnom stretnutí modlitieb otcov v Trnave, kde sa nás zišlo približne 30 mužov, ktorých spojila túžba hľadať Boha a vzájomne sa podporovať v modlitbe. V atmosfére bratstva a dôvery sme sa modlili jeden za druhého, za naše rodiny, manželky, deti a všetkých blízkych.

Spoločne sme odovzdávali Bohu naše radosti, starosti i životné výzvy a prosili o silu, múdrosť, ochranu a požehnanie pre naše domovy. Stretnutie bolo povzbudením k tomu, aby sme ako muži pevne stáli vo viere a boli oporou pre tých, ktorí nám boli zverení. Ladislav P.

Regionálne stretnutie Modlitieb Otcov Východ v Dvoriankach 26.4.2026.

Stretnutie sa nieslo v atmosfére pokoja, radosti a zdieľania úprimnej viery za účasti 33 chlapov. Téma stretnutia niesla názov „Dobroreč, duša moja, Pánovi a celé moje vnútro jeho menu svätému. Dobroreč, duša moja Pánovi a nezabúdaj na jeho dobrodenia.“ (Ž 103,1-2). Účastníci mali na úvod možnosť sv. spovede, čo využila väčšina chlapov. Spoločné prosby, poďakovania, piesne zaznievali vo sv. liturgii v našom gréckokatolíckom chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky, kde nás s láskou privítal náš duchovný otec Mária Cserép, správca farnosti Dvorianky. Účastníci pokračovali v príjemnom spoločenstve pri spoločnom obede v kultúrnom dome. Tam sa nám prihovoril starosta našej obce Gabriel Čverčko. Tento čas poskytol priestor na neformálne rozhovory a zdieľanie svojich životných skúseností.

Po obede nasledovala prednáška o. Mária, ktorá účastníkom priniesla nové podnety na zamyslenie a povzbudenie. Priznám sa, že na začiatku to bola pre mňa ťažká téma, ak by som ju mal prednášať ja. Otec Mária začal držiak knižočku „Modlitby otcov“ s tým, že ho oslovilo slovo zo zadnej strany: „Pre mužov je podstatné, aby si znova upevnili svoju IDENTITU“. Dal nám otázku: „Aká je moja identita?“. Na nás mužov je vyvíjaný tlak. Musíme podávať výkon v zamestnaní, v rodine (všetko zmanažovať a zabezpečiť, aby nikomu nič nechýbalo). No to všetko má prevyšovať duchovná identita muža = otec. V rodine máme byť hlava, kňaz, otec, bojovník. Rozmýšľal som. Aký bojovník? Môj boj - boj otca nemá byť proti ľuďom, ale proti hriechu, pokušeniu, vlastnej slabosti. Pravý boj muža je o vlastné srdce.

Prednáška vyvolala živý záujem prítomných. Neboli to slová do vetra, ale priamo do mužského srdca. Myslím si, že by ju mohol otec Mária predniesť aj na národnom stretnutí. Po prednáške sme sa

presunuli do Centra pre mládež sv. Jána Teológa, kde sme pokračovali a rozoberali otázky z prednášky v skupinkách. S niektorými chlapmi som sa potom rozprával a bolo to pre nich veľmi silné. Hlavne pre tých, ktorí skupinky zažili po prvýkrát a delili sa svojimi skúsenosťami a malými svedectvami.

Súčasťou programu boli spoločné Modlitby otcov v chráme. Zaznelo tu aj desať veľmi silných svedectiev. Na záver sme mali agapé v kultúrnom dome, kde prítomní ocenili rodinnú atmosféru podujatia a možnosť stráviť čas v spoločenstve chlapov zjednotených vierou a modlitbou. Chcem sa poďakovať Bohu za tento požehnaný čas, kde bolo cítiť Božieho Ducha. Za dar života, za dar viery, za dar otcovstva, manželstva, za naše úžasné manželky, za naše dobré deti a všetko požehnanie v našom živote. Ďakujem všetkým zúčastneným za spoločnú modlitbu a povzbudenie. Ďakujem kapele z Trebišova. Tiež som vďačný za kuchárku Máriu Urbanovú a jej tím. Ďakujem naozaj všetkým chlapom, ktorí prišli, a tým vytvorili veľké bratské spoločenstvo. „DOBROREČ DUŠA MOJA PÁNOVI...“ Janko, Dvorianky.

Nová skupinka v Beluši

Ahoj, chlapi! Do našej „rodiny“ pribudla v Beluši pri Púchove nová skupinka! 2.12.2025 sme tam boli predstaviť Modlitby otcov. Ako sme sa dozvedeli, už sa predtým stretávali na modlitbách a spoločne dospeli k tomu, že by sa chceli začleniť do MO. Pán farár, ktorý MO úspešne „rozbehol“ vo svojom predošlom pôsobisku ich povzbudzoval a tak „slovo dalo slovo“ a prišlo pozvanie. Vo výbornej atmosfére sme odprezentovali MO a „absolvovali“ spoločné modlitbové stretnutie (- nenazvali by sme ho prvým, ale možno prvým „oficiálnym pod pláštom MO“). Otázky oboch strán striedali odpovede, smiech a vtipkovanie, čo prešlo do príjemnej modlitby, z ktorej sme – ako sme sa jednohlasne zhodli, keď sme sa o stretnutí rozprávali cestou domov - mali veľký duchovný zážitok. A veríme, že chlapi z Beluše tiež! Koniec nášho stretnutia ešte stihol aj pán farár, ktorý nám udelil svoje požehnanie. Chlapom z Beluše ďakujeme za prijatie a vás, bratia, prosíme o modlitby za túto novú modlitbovú skupinku! Peter Kováč.

Nové skupinky v Dolnom Kubíne

s radosťou vám oznamujem, že v spolupráci s p. dekanom vdp. Michalom JANIGOM, sme v pondelok 4. mája 2026 zorganizovali na fare v Dolnom Kubíne spoločné stretnutie s týmto programom:

1. Modlitby otcov 2. Rôzne informácie

Vo farnosti Dolný Kubín pôsobia 4 skupiny s celkovým počtom 28 otcov. Jedna skupinka má oficiálne zvoleného koordinátora. Druhá skupinka má neoficiálneho, ktorý sa stal týmto dňom oficiálnym koordinátorom. Ďalšie dve skupinky si zvolia koordinátorov v najbližších dňoch. Dohodli sme sa, že spoločného koordinátora za farnosť Dolný Kubín si zvolíme následne na spoločnom stretnutí všetkých otcov z farností Dolný Kubín. Padol návrh, aby sme sa stretávali všetci otcovia MO dvakrát ročne spoločne na fare v Dolnom Kubíne. Krátko som informoval o priebehu niektorých celoslovenských stretnutí MO za účasti vdp. biskupov (vo Svite, v Badíne), na ktorých som sa osobne zúčastnil. S úctou a v modlitbách Michal.

Termíny nasledujúcich národných stretnutí v Badíne

V Badíne v Dome Xaver máme rezervovaný nasledujúci termín národného stretnutia: 23.-25.10. 2026

Kontakt na Modlitby otcov

Ivan Melo: tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina

Petr Maxa: 0903623963, modlitbyotcov@gmail.com, www.modlitbyotcov.sk

Modlitebníci MO: Peter Seneši modlitebnici@gmail.com

Kontakt na Modlitby matiek: P. O. Box 137, 850 00 Bratislava 5

info@modlitbymatiek.sk, www.modlitbymatiek.sk, tel. 02/6241 2629, 0915/195 582.

Milí otcovia, ak aj vy máte záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mejlujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť, a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Ak chcete prispieť na naše aktivity, číslo nášho účtu v Tatra banke je: 2611582395, kód banky 1100, IBAN SK45 1100 0000 0026 1158 2395